

متن پرسش

سلام استاد عزیز: در کتاب امام و مقام تعلیم به ملائکه آمده که پیامبر می فرماید اولین چیزی که خدا خلق کرد نور من بود که از نور خودش بیرون آورد و از جلال عظمتش جدا نمود. بعد می فرمایید حضرت در ادامه می فرمایند: نور مرا از نور خودش ظاهر کرد و از جلال عظمتش جدا نمود. توضیح فرمودید که حضرت رب العالمین تجلیات متعددی دارد، مثلاً برای کسی که به نور اسم رزاق جلوه می کند، او دیگر نگران رزقش نیست. این تجلی اندکی است. یک وقت برای انسان به اسم جمال تجلی می کند. در آن حالت انسان در شعف و شیدایی و انس با حق قرار می گیرد. «اسم جلال» از همه‌ی اسماء به حضرت رب العالمین نزدیک تر است. نور رسول خدا (ص) از اسم جلال حضرت حق متجلی گشته و نمایش جلال و عظمت حق است. به همین جهت رسول خدا (ص) در طول تاریخ - از حضرت آدم (ع) تا امروز- نمایش جلال الهی می باشند و اگر کسی به آخرین پیامبر نظر کند، متذکر جلال خداوند می شود. هیبت و بزرگی حضرت حق با ظهور رسول خدا (ص) بر قلبها متجلی می شود. در ادامه می فرمایند: سپس آن نور، بدون آن که از جلال عظمت حق جدا شود، شروع کرد به طواف حول قدرت الهی تا این که در طول هشتاد هزار سال به جلال و عظمت رسید و سپس از روی تعظیم، به خدا سجده نمود. رسول خدا (ص) در ادامه‌ی روایت مورد بحث می فرمایند: پس نور من عظمت را فرا گرفته بود و نور علی (ع) قدرت را. این تعبیر حکایت از نحوه‌ی وجود آن دو نور دارد که یکی با عظمت الهی و دیگری با قدرت او مرتبط بوده و با چنین صفاتی ظهور کرده‌اند. آیا طواف حول قدرت الهی همان طوات نور قدرتی است که از امام علی (ع) یاد شده؟ ببخشید این کتاب برای اولین بار هستش که مطالعه می کنم ولی درک درستی ندارم چون یک جا می فرمایید از نور جلالش جدا کرد و از طرفی فرمودید بدون آنکه از نور جلال جدا شود. لطفاً کل این نوشتار را با یک مثال ملموس تر توضیح بفرمایید. اصلاً متوجه این توضیحات نشدم. متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این مورد به نظر بنده خوب است به سیر از اجمال به تفصیل فکر کنید. مثل آن که در شب قدر همه‌ی قرآن اجمالاً بر قلب پیامبر «صلوات الله علیه و اله» نازل شد ولی در سیر ۲۳ سال، آن اجمال به صورت تفصیل در آمد. موفق باشید.